

UNIVERSITÄTS-
BIBLIOTHEK
PADERBORN

Universitätsbibliothek Paderborn

Annales Ecclesiastici

Jncipiens ab Anno Domini CCCC.XL. perueniens vsque ad D.XVIII. inchoatur
ab Imperio Justini senioris: complectitur Annos LXXVIII.

Baronio, Cesare

Coloniæ Agrippinæ, 1624

Iesv Christi Annus 462. Hilari Pap. Annus 2. Leonis 6. Severi 2. Impp.

urn:nbn:de:hbz:466:1-14573

IESU CHRISTI ANNUS 462.

HILARI PAP. ANNUS 2. LEONIS 6. SEVERI 2. IMPP.

I. QVADRINGENTESIMVS sexagesimus secundus Christiannus clarus duobus Augustis Leone secundum & Severo Consulibus illucere, sed scriptorum inopia obsecutus omnino redditus. Quid enim certi sub hoc anno factum sit, nihil planè est, nisi quod Cedreus * ex antiquioribus tibi memorijs ista prodit: Hoc anno sexto Leonis Imperatoris, Constantinopoli pistoricidam aggresso Christus forma Iouis pingere, manus exaruit: Eum facinus confestim Gennadius Constantinopolitanus Episcopus sanavit. hæc eadem habet Theodoros Lector & atque Nicephorus *. Ex quo planè factò duo sunt Ecclesie exempli reliquæ & sacre imagines piè sancteque reddantur: & vt peccata quantumuis omnia confessione purgari per sacerdotem quantantur: cum ex signo, quod foris apparuit, reddite sanitate, purgatam intrinsecus animam, & reatu, intelligi possit.

II. Anni huius initio, nempe mense Ianuario, qui superioris anno mense Nouembri creatus est Pontifex, Hilarius Papa litteras de sua creatione scripsit ex more ad omnes Ecclesias. Extat inter alias eiusdem Pontificis litteras epistola, quam eo argumeto dedit in Gallias ad Leontium Episcopum, quam vnâ cum cæteris ex hæpè dicto veteri codice Arclatenfis Ecclesie hæc tibi edendam curauimus: est huiusmodi:

Dilectissimo fratri Leontio Hilario. Quantum reuerentia in Spiritu Dei, qui subditos sibi inhabitat sacerdotes, beato Petro Apostolo & sedi ipsius deseruatur, omnibus arbitror esse competum, quibus paternarum traditionum incorrupta custodia est: quos cum volumus de nostre ordinationis primordijs gratulari, opta, que in nos diuinitatibus dignatis ostendit, sanctitati tuae duximus indicanda: vt ipsorum pro eo quem in nobis iudicem semper impendimus, præstante Domino, lateris affectu: deinde vt dispositione tua fraternitati omnibus per vniuersam per provinciam fratris & consacerdotibus innotescat, quod humilitatem meam dextera Domini visitare dignata sit. & in apostolica sedis regimen non pro merito, sed pro sua gratie abundantissima largitate commissis. Proinde, frater charissime, quod sanctitati tue præsentis sermone patefecimus, in omnium nostrum (quemadmodum diximus) notitiam deferre dignaberis: vt supplentur Domino nostro Iesu Christo, sicut exultationis gaudia, ita profutura vniuersali Ecclesie orationum suarum nobis vna contingant. Dominus te incolumem custodiat, frater charissime. Dat. 111. Kalend. Febr. domino Severo * Aug. Cons. his datis litteris ad Leontium, paulò post, vbi eas nondum reddidas accepisset, idem Pontifex itas adiecit.

Dilectissimo fratri Leontio Hilario. Dilectioni mee, que circa Ecclesias Gallicanas, omnesq; in eis Domini sacerdotes etiam in inferiori gradu posites abundat, multam accedit augmenti, quod per verum & inextinguibilem populorum filium nostrum sermone tuo ad me sunt delatæ principia. Ex quo tamem conicio, paginam meam, quam dudum de Episcopatu mei primordijs misi, necdum traditam tibi fuisse idem scriberes, de qua vix, non siluisses, nisi prolatorem aliqua causa tardasset. Vnde quod & consuetudo poscebat & charitas, tampridem me executioni significo: & hoc ipsi litterarum exemplaribus, qua dexti, plenius nosse vos cupio, vt officio fraterni in nullo intelligatis fuisse me desidem: & ita vicissim frequentandis studeamus alloqui, vt vicem nobis communis presentie scribendi cura componet, frater charissime. Accepit itaque communis * vt gratiam verisus se non passus es, & quod eis sollicitudine intentum te esse cognosco, vt custodiendis paternorum canonum regulis studere me cupias: quo desiderio nihil concipi salubrius potest, quam vt in vna Ecclesia, cui oportet nec macula, aliquid inesse, nec voga, vna & in omnibus obseruantia disciplina. Cui si aliquid eruditionis aut correptionis addendum est, rectissime per vestram diligentiam consulatur, si quemadmodum es dignatus scribere, tam instructa

ad nos fuerit persona directa, que inquisitionem nostram plenè omnibus possit instruere. Expondo enim quantum gratie Dei donat, vt exponam hoc me ad vniuersalem sacerdotum Domini concordiam prouidendum, vt omnes non sua audent querere, sed qua sunt Chrysi, studeant obtinere. Deus trincolamem custodiat, frater charissime. Accidit autem post hæc, vt cum Hermies quidam intruisset se in Ecclesiam Narbonensem, acriter Hilarius reprehenderet Leontium Episcopum, datis ad eum litteris istis:

Dilectissimo fratri Leontio Hilario. Miramur fraternitatem tuam ita legis Catholica immemor rem esse, vt quæque iniqua & contra Patrum nostrorum statuta in provincia, que ad monachiam tuam pertinet, hisse aut non vbi, aut non potes, etiam tunc nos silentij tui tractu permissis corrigere. Siquidem quod & rumore cognouimus, & quantum diligenter à diacono Ioanne, qui à magnifico viro filio nostro Frederico litteris suis insinuat, est requisitum, quod iniquissima usurpatione quidam Hermes Episcopatum ciuitatis Narbonensis execrabili auctoritate præsumperit. Quam rem deceterat sanctitatem tuam vt nobis in vestigio indicaret. Quod de re, frater charissime, monemus, vt si des adhibeatur assertu, se hæc excusatione ad nos talè dilutione tua, quam fratrum nostrum, aut per portio litterarum, aut per quem ipsi egerint, subscriptam manuum vestrarum relationem transmittatis, vt quid desuare possimus, recurrenti paginæ positi agere. Dominus trincolamem custodiat, Frater charissime. Dat. 111. Non. Nouemb. At de his & alijs idem Hilarius Papa eiusmodi dedit litteras ad Metropolitanos diuersarum provinciarum his verbis:

Dilectissimis fratribus Episcopis prouincie Viennensis, Lugdunensis, Narbonensis Primæ & Secundæ, & Alpiam Apenninaram, Hilarius Episcopus S. Quamquam notitiam dilectionis vestre, quanta vel inualuit in Narbonensi & Biterrensi Ecclesia dudum sit admissa, non lateant, & presumptione impudica ad nos vsq; reuertens proculdubio regionibus manifesta sit Gallicanæ: Apostolica tamen sollicitudinis interese culpas in nostro deprehenis examine non taceat, neper in congruum suspensa cum inique agentibus habere videamur conuenientia portio. Olim regit vbi præfides prædicatorem sanctæ memoria decessit non minor, quam nobis etiam tunc atulerunt dolores illius petitionibus audendo prosequi, quod vix apud patientiam nostram sola necessitatem petuit deploratio finiri. Quibus enim (sicut etiam vos probato factu) constat exempli, & quæ non oburgatione dignissimum est, quod sanctorum Patrum decretis & ipsi repugnat canonum institutis: Cum ideo se frater iam & Coepiscopus noster Hermes à Narbonensi Ecclesia credidit iure suscipi, quia indigne à Biterrensis, quibus ordinatus est, dicebat excludi. Quod si verè hoc in se factum doleret, & legitimo remedio subuenire proprie scisset iniurie, vindicta magis hæbit sperare perpessus, quam veriam perpetratus. Denique si nunc saltem communi omnium Domini sacerdotum reatur amigo, si imitetur exemplum, si ad hæc, que Ecclesiastica quietis contemplatione vix, neque sopita sunt, oculis cordis intendat, & præditus Ecclesia pace vel fide, quæ sunt multipliciter rata, consideret: nihil est præfide, quod non etiam ipse reprehendat, & erubescat sibi animi, quod in altero laudabit, per improbit.

Scimus enim, & iamliu demerari fratris conuersatione nihil habemus ambiguum, cum antea de vita ipsius cursum & retro ante positum nostro reuolutes animo, hor illum, quos in eo arguimus, incurrisse potius, quam fugisse excitemus excessus. De quibus presidente fratrum numero Concilio ex diuersis prouincijs ad diem natalis nostri in honorem beati Petri Apostoli per Dei gratiam congregato, presidentibus fratribus & Coepiscopi nostri Fausto & Auxano, atque agentibus plurimis, qua vigorem respiciunt auctoritatemque iudicij, id à nobis pacis amore est constitutum, vt in sententia, quam sub aduersione vtriusque legationis inde directæ, Christo Domino nostro inspirante, protulimus, neque charitas Evangelica indulgentia, neque Apostolica virga deseruit disciplina: namque in totum nec remittere nos fecit indulgentia, neq; affectio coercere. Et qui nunc Ecclesia Narbonensi presidere permittitur, ordinandorum Episcoporum ob hæc, qua præfata sunt, sustulimus potestatem: quam ita ad fratrem & Coepiscopum nostrum Constantium Veticæ Ecclesie Apustitem, quia eius honoris Primæ esse dicitur, perire censuimus, vt si superstiti

Cedreus in Chronol.

Theodor. Lect. Col. lib. 11. c. 22. & Nicephorus lib. 1. c. 22.

Epist. Hilari ad Leont. Episc. Arclaten. de sua creatio.

In Fasti præstantur Leo Aug. & addi vt Severo item Augustus.

Alii litterarum videtur ad eum dem.

Hermes Episcopo defunctus fuerit, illum haec cura respiciat, quem repperit Episcopali ordo Primitiam: Hermi autem Episcopo deficiente, faciend. rum mos Antistitem Narbonensi mox reddatur Eccl[esi]ae, quem non ciuitas, sed causa praesumptionis amiserit.

VIII.

Unde vestra fraternitatis in Domino sincera dilectio sollicitudinem, pastoralis cura in suis sedibus partim nobiscum commissarum sibi Ecclesiarum diligentia vigilanter exerceat, & eorum taliter, qua in Narbonensi provincia emerere, meminere, vt reseruit factum potius, quam sumat exemplum. Quod ita deinceps esse natum, sicut nonimus non fuisse, itaque fratres carissimi, necessarii studij est agendum, ne error, quem iuuante Christo Domino nostro nuper aboleuimus, aut in similes, aut in nosos vquam prodire possit excessu: quod vtrique non aliter poterit praecaveri, nisi statuta venerandorum canonum in faciendis conuentibus; quos habentis omitti fecit certa necessitas, excoquamur: in quibus possint pro emergentium necessitate causarum ad Ecclesiastica obseruantiam disciplina, & qua seculi facta fuerint, eod. vgt. & sequenda constituit.

IX.

Per annos itaque singulos ex prouincijs, quibus potuerit congregari, habeatur Episcopale Concilium: ita vt opportunis locis atque temporibus secundum dispositionem fratris & Coepiscopi nostri Leontij, cui sollicitudinem in congregandis statim delegauimus, Metropolitanis per litteras eius c[on]munit, celebratur. Vt si quid vsquam vel inordinandis Episcopis, vel presbyteris, aut cuiuslibet loci clericis faciendis contra praeccepta Apostolica reperitur, admisionem, aut in eorum conuersatione quippiam reprobatum, communi omnium auctoritate rescetur. In ea praecipue celebritate conueniatur, qua presidente Christo Domino nostro & veneranda sit sanctis, & formidanda peruersis. Nec cuiquam licebit a regulis euagari, quas sibi iuxta canonum definitiones vniuersa fraternitas in commune praescribit, cum imminente quotannis examine, ita singulis actus suos dirigunt, vt hi discusso iudicij optari magis debeant, quam tueri. In dirimendis sane grauioribus causis, & quae illis non potuerint terminari, Apostolica sedis sententia consultatur.

X.

Illud etiam non possumus praeterire, quod sollicitudine diligentiore curandum sit, ne praeter Metropolitanorum solum litteras aliqui ad quamlibet prouinciam audeant proficisci: quod etiam in omni genere officij clericali per singulos debet Ecclesijs custodiri. Quibus e contrario hac ratione prohibemus, vt si hoc imperare per aliquam non meruerint simulatam, cum duobus Metropolitanis prouinciarum, quae congrua sunt, Arelaten[sis] Episcopus cuncta discutiens, pro causa qualitate obseruanda consultat; nec in iuriam alterius alienum clericum suscipi praeter testimonium proprij Antistiti secundum canonum statuta praecipiet. Singuli autem fratres vniuersis, cognoscant parendum esse presentibus constitutis, quibus etiam communitio nostra denunciat in eos Christi Domini nostri iudicium minime defuturum, qui declinando superba rebellionem conuentus, conscientia sua testimonio consultauit sacerdotum innocencia fiduciam non habere.

XI.

Praterea eiusdem fratris libellum oblatum est nobis, quo perhibet parochias Arelaten[sis] Ecclesia a praedecessore suo Hilario in alias (quod non licuit) fuisse translatas, petens illius scriptura iuri nostram auctoritate restituere. Sed moderantini Apostolici memores fraternitati vestra querelam ipsius remisimus audiendam, vt in vestro conuentu ea, quae a nobis scripta sunt, allegentur, & quae Ecclesiasticis regulis congruant, decernantur. Simul etiam super hoc vniuersam fraternitatem volumus esse communitam, ne praedia, quae neque deserta, neque damnosa sunt, & ad Ecclesiam pertinent, ex quibus plurimorum conuenienter necessitatibus subueniri, aliquo iure in alterum transferantur, nisi prius apud Concilium alienationis ipsius causa doceatur; vt quid fieri debeat, communi omnium deliberatione tractetur. Dominus vos incolumes custodiat, fratres charissimi. Dat. III. Non. Decemb. Porro has omnes Hilari Papae epistolas integras edendas curauimus, quod habentis nunquam cufas sciapis: accepimus vero ipsas ex codice saepe citato Arelaten[sis] Ecclesiae, vbi extant & aliae eius epistolae, sed quod sequentibus annis date appareant, suo loco ponemus.

IESU CHRISTI Annus 463.

HILARI PAP. ANNUS 3.

LEONIS 7. IMPP. SEVERI 3.

Qui sequitur annus quadringentesimus sexagesimus tertius, Caeina Decio Basilio & Vibiano Consulibus adnotatur. Extat quidem praecleara memoria Basilij Consulis, dum cum Sidonio comparat a cum Auiceno qui ante annos octo Consularum gesserat cum Valentiniano Augusto septimum eo magistratu fungente. Agens enim de Senatu plerique opibus culti genere sublimis, aetate graues, consilio viles, dignitate elati, dignatione communes: sed seruata pace reliquorum, duo fastigatissimi Consules: Gennadius Auienus, & Caeina Basilium praeceteris conspiciebatur: in amplissimo ordine, seposita praerogativa partu armata, facile purpuratum Principem principes erant, &c. comparat eos simul, & in quibus alicui alteri praestaret, enarrat, sed ad commendationem huius haec ait: Auienus ad Consularum sollicitate, Basilium virtute peruenerat. sed & de Basilij familia paulo post addit: In hoc (inquit) Coruinarum familia Decian praeratur.

Sub hoc anno Hilarius Papa considerans Theophilij Alexandrini Episcopi Cyclum iam in declinam labentem, absolendum anno Christi quadringentesimo octogesimo, de nouo conscribendo calculo prouinciam iniunxit Victorino Aquitano, qui huius facultatis habebatur omnium hoc tempore facile princeps. Praestitit ille quidem quod a Romano Pontifice iniunctum fuit opus, scriptisque Cyclum annorum quingentorum trigintaduorum: expertus est tamen postea aduersantem sibi Victorino Episcopo Capuanum, cui magis Beda tribuit: sed Victorino complures restantur. Gennadius temporis huius scriptor de ipso ita habet: Victorinus natione Aquitanus, calculator scripturarum, imitatus a sancto Hilario vrbis Romae Episcopo, composuit Paschalem cursum indagacione castissimam postquam prior Hippolytum, Eusebium, Theophilum, & Prosperum; & protendit annorum seriem vsque ad quingentesimum trigessimum secundum, ita vt quingentesimo trigesimo tertio anno Paschali reuinciat solennitas eodem mense & die, eadem & Luna, qua primum passio & resurrectio Domini facta est. haec Gennadius.

Positum hic erat in priori editione Concilium Arelaten[sis] canonica posterius, vbi collocatum erat i vereri Concilium collectore, Verum ab ipso erratum vel sero cognouimus, sicut ab alijs eodem errore deceptis, qui eandem rationem temporis inierunt. Quam obrem in sequentem Tomum reponendum suo loco curauimus, vbi Lector exactam de his cunctis reddidit rationem inueniet.

Hoc eodem anno data reperitur in Gallias epistola ab Hilario Papa ad Leontium Arelatensem Episcopum aduersus Mamertum Episcopum Viennensem, quod extra suam Metropolim Episcopum ordinasset: quae ex codice Arelaten[sis] accepta sic se habet:

Dilectissimo fratri Leontio Hilario. Qualiter contra sedis Apostolicae veniens constituta sacerdotalem modestiam Mamertus Episcopus Viennensis excesserit, dilectionis tuae debuimus relatione cognoscere, vt ausibus talibus marum & iuxta Ecclesiasticum ordinem regularum congruum iudicium proferremus.

Quantum enim filij nostri viri illustri Magistri militum Gunducij sermone est indicatum, praedictus Episcopus inuitis Diebus, & qui ad Ecclesiarum eius numeram, quem ei Apostolica sedis deputauit auctoritas (sicut in scriptis nostris legimus) minime pertinebant, hostili more (vt dicitur) occupans ciuitatem, Episcopum censurare praesumpsit. In quo, frater charissime, si ita est, quam multiplex culpa sit, pronuntiare possumus, nisi iudicij (vt diximus) & moderatio nobis esset & ordo seruandus. Arque ideo memor sollicitudinis, quam dilectioni tuae scis esse commissam,

quic-